

Локалізація в оборонних закупівлях

15.11.2022 набрали чинності Особливості здійснення оборонних закупівель на період дії правового режиму воєнного стану, затверджені постановою Кабінету Міністрів України [від 11.11.2022 № 1275](#) (далі — Оборонні особливості та Постанова № 1275 відповідно).

Оборонні особливості поклали край застосуванню постанови Кабінету Міністрів України від 28.02.2022 № 169 «Деякі питання здійснення оборонних закупівель товарів, робіт і послуг в умовах воєнного стану» (далі — Постанова № 169), якою закупівельники послуговувалися з самого початку повномасштабного вторгнення.

Водночас посеред літа — з 14.07.2022 — набрав чинності Закон України від 16.12.2021 № 1977-IX «Про внесення змін до Закону України „Про публічні закупівлі“ щодо створення передумов для сталого розвитку та модернізації вітчизняної промисловості» (далі — Закон № 1977), яким до закупівельного законодавства впроваджено поняття «ступінь локалізації виробництва» та вимогу враховувати цей показник протягом найближчих 10 років у разі закупівлі низки високотехнологічних товарів на суму від 200 тис. грн.

У період дії Постанови № 169 Мінекономіки у листі [від 30.08.2022 № 3323-04/62315-06](#) «Щодо локалізації» висловлювало позицію, що *вимоги щодо локалізації застосовуються до всіх публічних закупівель, тобто й тих, що здійснюються без використання ЕСЗ чи у порядку, аналогічному до спрощених закупівель, відповідно до Постанови № 169. Чи змінилася ситуація з набранням чинності Оборонними особливостями? — Так! А чому — з'ясуємо в цій статті.*

Ключова обставина, що вигідно відрізняє Оборонні особливості від Постанови № 169, це те, що повноваження на їх ухвалення прямо делеговані Кабміну саме закупівельним законодавством: відповідно до статті 30 Закону України «Про оборонні закупівлі» (далі — Закон про оборонні закупівлі) особливості здійснення оборонних закупівель на період дії правового режиму воєнного стану визначаються Кабінетом Міністрів України із забезпеченням захищеності державних замовників від воєнних загроз.

Закон про оборонні закупівлі давно вже містив власні норми щодо врахування локалізації виробництва. Так, згідно з абзацом 5 пункту 2 частини 1 статті 17 Закону про оборонні закупівлі локалізація виробництва — критерій оцінки пропозицій учасників процедур оборонних закупівель, питома вага якого не може становити менше 25 %.

Звертаємо увагу, що Закон про оборонні закупівлі — спеціальний законодавчий акт відносно Закону України «Про публічні закупівлі» (далі — Закон № 922), який є загальним. Тобто Закон про оборонні закупівлі визначає певні особливості, і, в разі суперечності з Законом № 922, саме норми Закону про оборонні закупівлі матимуть перевагу.

Відповідно до пункту 4 Оборонних особливостей державні замовники здійснюють закупівлі товарів, робіт і послуг у період дії правового режиму воєнного стану відповідно до цих особливостей. У свою чергу, **застосування вимог щодо підтвердження**

локалізації, передбачених пунктом 6-1 Прикінцевих та перехідних положень Закону № 922, Оборонними особливостями не передбачено.

Статті за темою на порталі RADNUK.COM.UA:

[«На Prozorro не підтверджено локалізацію — чи це підстава для відхилення? Огляд першого рішення АМКУ щодо локалізації»;](#)

[«Відповідальність за порушення вимог Закону України „Про публічні закупівлі“ щодо локалізації»;](#)

[«Новий розділ „Локалізація“ в інструментах від Радника».](#)

Також у разі потреби можете завантажити **[приклад обґрунтування незастосування норм щодо визначення ступеня локалізації виробництва.](#)**